

Preambul: Claudius Aeliani este un autor clasic bilingv în latină-greacă, denumit meliglossos (cel dulce la vorbă), născut la Praeneste (astăzi Palestrina) în Latium, peninsula italică cca. 175 e.n. – decedat cca. 235 e.n.

A scris lucrări din care s-au păstrat cel puțin două: <De natura animalium> în 17 cărți și Varia Historia în 14 cărți, pentru care încercăm fragmentar sumare traduceri din engleză și franceză (indicând sursele)...

Alte lucrări s-au păstrat fragmentar: <Asupra providenței> și <Despre manifestările divine>...

Text: Claudius Aeliani în latină, engleză și română

Latină Liber Sextus, 15: < Celebris ille jam olim delphini in laso amro, quo formosum adolescentem prosecutus est, non est silentio mihi praetereundus. lasensium igitur gymnasium mari imminet; illic ephebi post cursus et palaestras mare ingressi, antiquitus recepto more, se lavabant. Et cum aliquando natationi indulgerent, unum ex illis forma praestantem delphinuys quidam vehementissime amare ocoepit: ad quem cum adnasset initio, non mediocrem ei metum incussit: sed aucta paulatim familiaritate, ita puerum sibi conciliavit, ut plane amicum et benevolum haberet. Itaque lusitare inter se coeperunt, et natando invicem certare: est quando puer insidens illi, ceu sessor equo, superbus vehebatur. Atque hoc spectaculum tum lasense, tum peregrini admirabantur.

Pergebat enim suos amores vehens delphinus, et in mare tantum procedebat, quantum libebat puero; deinde revertebatur, et prope litus eum restituebat; ubi invicem digressi, hic domum suam, ille in pelagus redibat. Solebat autem apparere delphinus eo ipso tempore, quo dimittebatur gymnasium. Eo, quem exspectaverat, viso, puer gaudebat; cum delphino delectabatur, et colludendo ac suae pulchritudine formae in admiratione erat, ut qui non hominibus modo, sed etiam ratione carentibus animalibus formosus videretur. At invidia redamantem illum non multo post sustulit. Nimium enim exercitatus et fessus aliquando puer, cum toto ventre in vectorem suum delphinum temere se injecisset, non animadvertens

aculeatam spinam dorsi erectam esse atque horrentem, ejus acuminibus umbilicum suum exulceravit; ex eoque factum est, ut et venae quaedam abrumperentur, et permultus sanguis efflueret, ibique puer xtu spiritum effunderet. Id delphinus partim ex pondere sentiens (non enim jam ut consueverat tam levis et expeditus insidebat, nempe qui spiritibus sese non sublevaret) partim sanguine imbutum mae cernens, id quod res erat ut intellexit, amasio suo superstes vivere noluit. Quamobrem multo robore, quemadmodum Rhodia navis plenis velis propulsa sic simul cum defuncto in litus se ejicit; amboque, hic jam mortuus, ille animi defectione exspirans, humi strati jacuerunt. Laius, o bone Euripides, non tale facinus propter Chrysippum conscivit, quamvis, sicut tu ipse animus, et fama docet, Graecorum primus pueros amare coeperit. Iasenses cives, ut illorum vehementem amorem cum honoris gloria compensarent, sepulchri monumentum commune amborum, et formosi pueri et delphini p86 amatoris, constituerunt, et statuam quae forma eximia puerum in delphini dorso sedentem haberet, excitarunt; atque etiam numismata ex argento atque aere fecerunt, et eorum imaginibus signaverunt, ad demonstrandum utriusque miserabilem casum; ac nimirum tantum facinus memoriae tradiderunt, ut Dei amicum honorarent. In urbe Alexandria Ptolemaeo secundo regnante, simili amore delphinum flagrasse audio, item Puteolis Italiae; quae si Herodotus novisset, non minus, sicut mihi videtur, quam ea, quae de Arione Methymnaeo dicuntur, miratus fuisset.>.

Engleză 6.15: <The story of a dolphin's love for a beautiful boy at [Iasus](#) ^{**} has long been celebrated, and I am determined not to leave it unrecorded; it shall accordingly be told.

The gymnasium at Iasus is situated close to the sea, and after their running and their wrestling the youths in accordance with an ancient custom go down there and wash themselves. Now while they were swimming about, a dolphin fell passionately in love with a boy of remarkable beauty. At first when it approached, it frightened the boy and completely scared him; later on however, through constant meeting, it even led the boy to conceive a warm friendship and kindly feelings towards it. For instance, they began to sport with one another; and sometimes they would compete, swimming side by side in rivalry, sometimes the boy would mount, like a rider on a horse, and be carried proudly along on the back of his lover. And to the people of Iasus and to strangers the event seemed marvellous. For the dolphin would go a long way out to sea with its darling on its back and as far as it pleased its rider; then it would turn and bring him close to the beach, and they would part company and return, the dolphin to the open sea, the boy to his home. And the dolphin used to appear at the hour when the gymnasium was dismissed, and the boy was delighted to find his friend expecting him and to play together. And besides his natural beauty, this too made him the admired of all, namely that not only men but even dumb animals thought him a boy of surpassing loveliness.

In a little while however even this mutual affection was destroyed by Envy. ^{**} Thus, it happened that the boy exercised himself too vigorously, and in an exhausted state threw himself belly downwards on to his mount, and as the spike on the dolphin's dorsal fin chanced

to be erect it pierced the beautiful boy's navel. Whereupon certain veins were severed; there followed a gush of blood; and presently the boy died. The dolphin perceiving this from the weight - for the boy lay heavier than usual, as he could not lighten himself by breathing - and seeing the surface of the water crimson with blood, realised what had happened and could not bear to survive its darling. And so with all the gathered force of a ship dashing through the waves it made its way to the beach and deliberately cast itself upon the shore, bringing the dead body with it. And there they both lay, the boy already dead, the dolphin breathing its last. (But

[;us](#) [Laï](#)
my good [Euripides](#),
[Euripides](#), did not act so in the case of
[Chrysippus](#), although, as you yourself and the common report tell me, he was the first among the
[Greeks](#) to inaugurate the love of boys.) And the people of Iasus, to requite the ardent friendship between the pair, built one common tomb for the beautiful youth and the amorous dolphin, with a monument at the head. It was a handsome boy riding upon a dolphin. And the inhabitants struck coins of silver and of bronze and stamped them with a device showing the fate of the pair, and they commemorated them by way of homage to the operation of the god
[**](#)
who was so powerful.

And I learn that at [Alexandria](#) also, in the reign of [Ptolemy](#) II, [**](#) a dolphin was similarly enamoured; at [Puteoli](#)
also, in [Italy](#)
. So, had these facts been known to [Herodotus](#),
I think they would have surprised him no less than what happened to [Arion](#)
of [Methymna](#)
.
[**](#)
.>.

Română 6.16: <Povestea dragostei unui delfin pentru un băiat frumos la Iasus ** a fost de mult celebrată și sunt hotărât să nu o las neînregistrată; o vom spune în consecință. Gimnaziul de la Iasus este situat în apropierea mării, iar după alergare și lupte, tinerii în conformitate cu un obicei străvechi merg acolo și se spală pe ei înșiși. În timp ce înotau, un delfin s-a îndrăgostit pasional de un băiat de o frumusețe remarcabilă.

La început, când s-a apropiat, l-a înfricoșat pe băiat și l-a speriat total chiar (complet); mai târziu, însă, prin întâlniri constante, s-a ajuns chiar ca băiatul să conceapă o prietenie caldă și sentimente amabile față de acesta [delfin]. De exemplu, au început să se întreacă între ei; iar uneori se întreceau, înotând cot la cot în rivalitate, alteori băiatul se urca, ca un călăreț pe un cal, și era purtat cu mândrie pe spatele iubitului său delfin. Și oamenilor din Iasus și străinilor evenimentul li s-a părut minunat

Căci delfinul avea să înoate mult în largul mării, cu iubitul său pe spate și atât cât îi plăcea călărețului său; apoi se întorcea și-l aducea aproape de plajă și se despărțeau de companie și se întorceau, delfinul în larg, băiatul acasă. Și delfinul apărea la ora când gimnaziul era terminat, iar băiatul era încântat să-și găsească prietenul care îl aștepta și să se joace împreună. Și, în afară de frumusețea sa naturală, acestea l-au făcut admirat de toți, și anume că nu numai oamenii, ci și animalele mute l-au considerat un băiat de o drăgălășenie neegalată.

În scurt timp însă, chiar și această afecțiune reciprocă a fost distrusă de Invidie. ** Astfel, s-a întâmplat ca băiatul să se solicite prea mult și, într-o stare de epuizare, s-a aruncat cu burta în jos pe valul său, iar pe măsură ce vârful de pe aripa dorsală a delfinului a fost posibil să fie ridicat, a străpuns buricul frumosului băiat. Drept urmare, anumite vene au fost afectate; apoi a urmat un val de sânge; iar până la urmă băiatul a murit.

Delfinul a perceput acest lucru din sarcină [greutate] - pentru că băiatul era mai greu decât de obicei și deoarece nu se putea ușura prin respirație - și văzând suprafața apei roșii cu sânge, și-a dat seama ce s-a întâmplat și nu a suportat să supraviețuiască iubitului său prieten. Și așa, cu toată forța adunată a unei nave care s-a năpustit printre valuri, s-a îndreptat spre plajă și s-a aruncat deliberat pe țărm, aducând trupul mort cu el.

Și acolo zăceau amândoi, băiatul deja mort, delfinul respirând ultimul. (*Dar Laius, ** bunul meu Euripide, nu a acționat așa în cazul lui Crisipp, deși, așa cum mi-ai spus tu și raportul comun, el a fost primul dintre greci care a inaugurat "solidaritatea" între băieți.*) Și poporul din Iasus, pentru a cere prietenia înflăcărată dintre perechi, a construit un mormânt comun pentru frumoasa tinerețe și delfinul amoros, cu un monument în cap. Era un băiat frumos călărind pe un delfin. Și locuitorii au lovit monede de argint și bronz și le-au ștampilat cu un dispozitiv care arată soarta perechii și i-au comemorat prin omagiu operațiunii zeului ** care era atât de puternic

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Sâmbătă, 08 Mai 2021 07:45 -

Și aflu că și la Alexandria, în domnia lui Ptolemeu al II-lea, ** un delfin a fost în același timp îndrăgostit; la Puteoli, de asemenea, în Italia. Deci, dacă aceste fapte ar fi fost cunoscute de Herodot, cred că l-ar fi surprins nu mai puțin decât ceea ce s-a întâmplat cu Arion din Metimna. **.>.

Notă: traducerea aproximativă, urmează textul englez... Vivat Google Translate !

Finalul s-ar putea citi și în cartea sfântă Vechiul Testament 2 Cronici 21:1-21:20, mai exact în 21:19.

În continuare, Claudiu Aeliani amintește măsurile preventive luate de supraviețuitori, traduse prin sintagma relativă <iubește-ți aproapele>, dar care primește interdicție categorică în **Levitic 20:13** !

Fără alte comentarii ! Moravurile și legislația interzic ! Actualmente, dar nu la greco-romanii din vechime ! Rugăm, a nu se interpreta ! Chestiuni extrem de delicate ! Probabil, de aceea Cartea lui Claudiu Aeliani se intitulează <De natura animalium>

Dar țineți Legea ! Vă recomandăm Toată Legea (nu numai Levitic) ! Și fiți și rămâneți Oameni, popor necredincios divizat !

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet